

برآورد فاصله‌ی شاخص‌های C_{pm} و C_{pmk} فرایندهای خودبرگشت به کمک روش بوت‌استرپ بلوکی حلقوی

صدیق رئیسی* (دانشیار)

سهراد جعفریان نهین (کارشناس ارشد)

دانشکده‌ی مهندسی صنایع، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب

امیرحسین امیری (دانشیار)

گروه مهندسی صنایع، دانشگاه شاهد

مهندسی صنایع و مدیریت شریف، زمستان ۱۳۹۵ (۹۸-۸۹)
دوری (۳۲-۱)، شماره ۲/۲، ص. ۸۹-۹۸

شاخص‌های قابلیت فرایند، به عنوان معیارهای کمی عملکرد فرایند در راستای نیل به بهبود کیفیت، در صنعت کاربرد گسترده‌ی دارند. استقلال مشاهدات از متداول‌ترین مفروضات اغلب شاخص‌های قابلیت فرایند است اما در عمل، الگوهای همبستگی میان اطلاعات نمونه‌ی قابل کشف است که منجر به نقض فرض استقلال مشاهدات می‌شود. عدم تشخیص صحیح یک فرایند خودهمبسته ممکن است باعث اشتباه در تصمیم‌گیری و به بار آمدن خسارت‌های کیفی شود. به دلیل توزیع نامعلوم شاخص‌های مذکور در حضور خودهمبستگی میان داده‌ها، در این نوشتار الگوریتمی برای برآوردهای فاصله‌ی C_{pm} و C_{pmk} در فرایندهای $AR(1)$ با بهره‌گیری از روش ناپارامتری بوت‌استرپ بلوکی حلقوی ارائه شده است. به علاوه ارزیابی این راهکار و مقایسه‌ی آن با سایر روش‌های موجود در ادبیات، به کمک مطالعات شبیه‌سازی مختلف نشان می‌دهد که عملکرد الگوریتم پیشنهادی با فواصلی به روش بوت‌استرپ استاندارد، نسبت به فواصل صدکی، بهتر است. همچنین روش والگرن برای برآورد فاصله‌ی شاخص C_{pm} و روش بوت‌استرپ بلوکی حلقوی برای شاخص C_{pmk} در حضور داده‌های خودهمبسته‌ی $AR(1)$ برتری دارد. البته، در شرایط عدم اطلاع از سطح خودهمبستگی، همواره روش بوت‌استرپ بلوکی حلقوی برتری دارد.

واژگان کلیدی: شاخص‌های قابلیت فرایند، فرایند خودهمبسته $AR(1)$ ، فاصله‌ی اطمینان بوت‌استرپ، بوت‌استرپ بلوکی حلقوی.

۱. مقدمه

تحلیل قابلیت فرایند رویکردی بسیار مؤثر برای پایش و ارزیابی عملکرد فرایند در کنترل فرایند آماری است. امروزه ثبات کیفیت محصولات به‌ویژه در کمیت‌های بالا برای صنایع تولیدی از جایگاه بالایی برخوردار است. از این رو تمایل به مقایسه‌ی مستمر کیفیت محصولات با انتظارات مشتریان برای اطمینان از دست‌یابی به سطح مطلوبی از انتظارات و استانداردهای کیفی در هر مرحله از تولید به چالشی اساسی برای مهندسين کیفیت تبدیل شده است. برای هر فرایند تولیدی که در حالت کنترل آماری است شاخص‌های قابلیت فرایند به منظور اندازه‌گیری توانایی آن فرایند در تولید محصولات درون تولرانس‌های تعیین شده توسط مهندسين یا مشتریان کاربرد گسترده‌ی دارد. در همین راستا، برخی از پرکاربردترین شاخص‌های نسل جدید

توسعه‌یافته عبارتند از:

$$C_{pm} = \frac{USL - LSL}{6\sqrt{\sigma^2 + (\mu - T)^2}} \quad (1)$$

$$C_{pmk} = \min \left(\frac{USL - \mu}{3\sqrt{\sigma^2 + (\mu - T)^2}}, \frac{\mu - LSL}{3\sqrt{\sigma^2 + (\mu - T)^2}} \right) \quad (2)$$

که در آنها USL و LSL به ترتیب نشان‌دهنده‌ی حدود بالا و پایین تولرانس فنی، σ بیانگر انحراف استاندارد فرایند، μ میانگین مشخصه‌ی کیفی تولیدات و T مقدار هدف است.^[۲۱] اخیراً، طراحی شاخص‌های قابلیت فرایند جدید و نیز اصلاح آنها مورد توجه محققین قرار گرفته است.^[۳-۵] با این حال، در بیشتر موارد فقط برارانه‌ی تخمین نقطه‌ی از این شاخص‌ها متمرکز شده‌اند که می‌تواند ارزیابی نادرستی از عملکرد فرایند در پی داشته باشد.

ژانگ و همکاران^[۶] با بررسی رفتار توزیع آماری برآوردکننده‌های نمونه و تخمین

* نویسنده مسئول

تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۹/۱، اصلاحیه ۱۳۹۴/۲/۱۹، پذیرش ۱۳۹۴/۴/۷.

raissi@azad.ac.ir
st_s.jafarian@azad.ac.ir
amiri@shahed.ac.ir

فاصله‌ی C_{pk} تحت فرض توزیع نرمال و استقلال مشاهدات نشان دادند که تغییرپذیری نمونه برای برآورد این شاخص‌ها را نمی‌توان نادیده گرفت و باید برآورد فاصله‌ی لحاظ شود. در همین راستا، مطالعات مختلفی برای ساختن حدود اطمینان از انواع شاخص‌های قابلیت فرایند و با فرض داده‌های مستقل انجام شده است. [۷-۱۱]

با پیشرفت فن‌آوری‌های نوین به‌ویژه در بهره‌گیری از حس‌گرها و همچنین تمایل روزافزون به برخط‌سازی روش‌های پایش فرایند باعث افزایش شدید حجم نمونه‌های در اختیار در بازه‌های زمانی کوتاه شده و شناسایی الگوهای مخفی را که در نمونه‌های کوچک میسر نبود ممکن ساخته است. صنایع شیمیایی، دارویی و الکترونیک از جمله مواردی هستند که در آنها مشخصه‌های کیفی چنین فرایندهایی اغلب سطوحی از خودهمبستگی را بروز می‌دهند. با استخراج الگوهای همبستگی میان اطلاعات نمونه‌ی، فرض استقلال نقض می‌شود و به‌نظر می‌رسد نمودارهای کنترل استاندارد اثربخشی لازم را ندارند. [۱۲، ۱۳] این امر ضرورت توسعه‌ی روش‌های جدید در پایش و کنترل را بیش از پیش آشکار می‌کند.

در خصوص استخراج الگوهای همبستگی میان داده‌ها، باکس و جنکینز استراتژی سه‌مرحله‌ی را برای یافتن مدل مناسب و منطبق بر سری زمانی گسسته پیشنهاد کردند. [۱۴] یکی از مدل‌های سری زمانی خطی و تک‌متغیره که در الگوسازی وضعیت‌های دنیای واقعی اهمیت زیادی دارد فرایند خودبرگشتی مرتبه اول $AR(1)$ براساس رابطه‌ی ۳ است:

$$X_t - \mu = \phi_1(X_{t-1} - \mu) + a_t, \quad (3)$$

که در آن ϕ_1 ضریب خودهمبستگی است و فرض می‌شود که a_t مستقل از X_{t-1} است. واریانس مشاهدات نیز عبارت است از:

$$\sigma_a^2 = \frac{\sigma_x^2}{1 - \phi_1^2}. \quad (4)$$

در این مطالعه لازم است با توجه به نمونه‌ی در دسترس برای شاخص‌های قابلیت فرایند، برآورد نقطه‌ی محاسبه شود. با محاسبه‌ی میانگین و انحراف معیار نمونه مطابق رابطه‌های ۵ و ۶:

$$\bar{x} = \frac{\sum_{i=1}^n x_i}{n}, \quad (5)$$

$$S = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2}{n - 1}}, \quad (6)$$

و سپس با جایگذاری $\mu = \bar{x}$ و $\sigma = S$ در روابط ۱ و ۲ مقادیر تخمین نقطه‌ی از این شاخص‌ها به دست می‌آید (در حضور خودهمبستگی از نوع $AR(1)$ ، برای محاسبه‌ی مقدار واقعی C_{pmk} و C_{pm} باید واریانس مشاهدات طبق رابطه‌ی ۴ محاسبه شود).

با توجه به اهمیت انجام مطالعات در شرایط نقض فرض استقلال، شور [۱۵] اثرات مختلف نادیده گرفتن خودهمبستگی در برآورد میانگین و انحراف استاندارد فرایند را مورد بررسی قرار داد. اما نخستین روابط برای برآورد فاصله‌ی شاخص‌های قابلیت فرایند، با فرض حصول داده‌هایی از فرایندهای ایستای گوسی توسعه داده شد. [۱۶] برآوردکننده‌های نقطه‌ی و فاصله‌ی شاخص‌های C_{pm} و C_{pk} برای مشاهدات حاصل از فرایندهای $AR(1)$ ، $MA(1)$ و $ARMA(p, q)$ در ۵ گزارش مختلف پیشنهاد شد؛ [۱۷] در اولین گزارش با وارد کردن خودهمبستگی، روابط بویاز [۱۸] برای شاخص C_{pm} از حالت مشاهدات مستقل به حالت حضور مشاهداتی از فرایند

$AR(1)$ توسعه یافت. سپس با مطالعه‌ی شبیه‌سازی نشان داده شد که وابستگی بین مشاهدات به‌شدت بر میزان پوشش تأثیر دارد. با انجام مطالعه‌ی مشابه، [۱۶] تأثیر داده‌های خودهمبسته‌ی نوع $AR(1)$ ، این بار برای شاخص‌های C_{pm} و C_{pmk} توسعه داده شد [۱۸] و با ارائه‌ی رویکردی استنباطی از فواصل اطمینان تقریبی، احتمال پوشش محاسبه شد. لاولیس و همکاران [۱۹] حدود پایین اطمینان شاخص‌های C_{pk} و C_p را برای فرایند خودهمبسته‌ی $AR(1)$ براساس شبیه‌سازی توزیع نمونه‌گیری تجربی توسعه دادند، و جداول کاربردی برای تنظیم کم‌ترین مقدار مورد نیاز برآوردکننده‌های شاخص براساس سطح اطمینان مشخص را تشکیل دادند. برای مطالعه‌ی بیشتر در مورد تحقیقات مرتبط با شاخص‌های قابلیت فرایند برخی منابع [۲۰] در دسترس است.

متأسفانه، در تمامی مطالعات صورت‌گرفته توزیع احتمالی شاخص‌های قابلیت فرایند به‌عنوان اساس محاسبه‌ی فاصله‌ی اطمینان، ناشناخته مانده است. بوت‌استرپ روشی مبتنی بر استفاده از رایانه در استنباط آماری است که بدون نیاز به فرض‌های غیرواقعی و روابط خاص غیرقابل اثبات می‌تواند با استفاده از داده‌های واقعی و الگوریتم‌های رایانه‌ی فهم مستقیمی از واریانس و فاصله‌ی اطمینان در اختیار کاربر قرار دهد. قابلیت استفاده از بوت‌استرپ هم به‌صورت پارامتری (با توزیع نمونه مشخص) و هم به‌صورت ناپارامتری (با توزیع نمونه نامشخص) از نقاط قوت این روش به‌شمار می‌رود. دو مزیت اصلی روش بوت‌استرپ بر روش‌های سنتی آماری عبارت است از:

۱. سادگی و امکان استنباط بدون مفروضات قوی برای توزیع؛

۲. استوار بودن نسبت به روش‌های کلاسیک آماری.

تاکنون این تکنیک برای گسترده‌ی وسیعی، از جمله در مسائل ایجاد فواصل اطمینان، توسعه یافته و در همین زمینه روش‌های مختلفی ارائه شده است. [۲۱، ۲۲] فرانکلین و واسرمن [۲۳] اولین مطالعه در زمینه بررسی خواص فاصله‌ی اطمینان روش‌های بوت‌استرپ برای C_{pk} را در حالت مشاهدات مستقل انجام دادند. مطالعات مشابهی نیز انجام شده [۲۴-۲۶] و مراجعه به آنها امکان‌پذیر است.

مطالعه‌ی حاضر معطوف به ایجاد برآورد‌های فاصله‌ی شاخص‌های C_{pm} و C_{pmk} ، با توزیع نامعلوم، در حضور خودهمبستگی میان داده‌هاست. در این راستا با استفاده از روش‌های ناپارامتری بوت‌استرپ به‌عنوان راه حلی نوین می‌توان به هدف مذکور دست یافت. اخیراً به‌منظور برآورد‌های فاصله‌ی شاخص‌های C_p ، C_{pk} و C_{pm} ، داده‌های حاصل از فرایند خودهمبسته‌ی $AR(1)$ با روش بوت‌استرپ معمولی ارائه شده است. [۲۷] نتایج حاصله نشان داد که بوت‌استرپ استاندارد عملکرد بهتری دارد. بوت‌استرپ معمولی، با وجود کاربرد گسترده، ممکن است در مواجهه با داده‌های خودهمبسته عملکرد مناسبی نداشته باشد. در نوشتار حاضر با انجام مطالعات شبیه‌سازی مشابه، [۲۷] استفاده از روش بوت‌استرپ بلوکی به‌عنوان راهکار پیشنهادی جدید توسعه داده شده است.

در نوشتار حاضر، در بخش دوم روش بوت‌استرپ بلوکی توضیح داده شده است. چگونگی برآورد فواصل اطمینان به‌روش بوت‌استرپ بلوکی برای شاخص‌های قابلیت فرایند در بخش سوم ارائه شده است. با استفاده از مطالعات شبیه‌سازی، برآورد توزیع نمونه‌گیری شاخص‌های قابلیت فرایند در بخش چهارم، و عملکرد فواصل اطمینان پیشنهادی در بخش پنجم مورد بررسی قرار گرفته است. در بخش ششم نیز نتایج حاصل از روش‌های مختلف مقایسه شده است. بخش انتهایی به نتیجه‌گیری و پیشنهاداتی برای مطالعات آتی اختصاص یافته است.

۲. روش بوت استرپ بلوکی

در به کارگیری روش بوت استرپ برای مشاهدات ایستا، ضروری است ترتیب زمانی مشاهدات تا حدی حفظ شود. این راهکار اساس روش های بوت استرپ بلوکی را تشکیل می دهد. فرایند بلوک بندی با تقسیم مجموعه داده های اولیه به بلوک هایی با طول (های) مشخص شروع، و با نمونه گیری بلوکی به جای نمونه گیری مشاهدات انفرادی ادامه می یابد. ایده اصلی بلوک بندی نیز بر این فرض استوار است که بلوک ها مستقل و هم توزیع اند.

لاهییری^[۲۸] رفتار مجانبی روش های بوت استرپ بلوکی متداول را بر مبنای طول بلوک تصادفی و غیر تصادفی مورد مقایسه قرار داد و در نهایت چنین نتیجه گرفت که استفاده از بلوک های هم پوش بر بلوک های ناهم پوش برتری دارد و طول بلوک غیر تصادفی معمولاً میانگین مربعات خطای کمتری نسبت به بلوک تصادفی دارد. بنابراین، از بین روش های مورد بررسی، روش های بوت استرپ بلوکی متحرک (MBB)^۱ و بوت استرپ بلوکی حلقوی (CBB)^۲ از لحاظ میانگین مربعات خطا تقریباً معادل اند.

بلوک هایی به طول l ($l = 1, \dots, n$) در نظر می گیریم. با ایجاد تعداد $(n - l + 1)$ بلوک هم پوش طبق روش MBB، برای بلوک i ام با فرض $1 \leq i \leq n - l + 1$ داریم:

$$B_i = (x_i, x_{i+1}, \dots, x_{i+l-1}). \quad (7)$$

از داده های مورد مطالعه برای تشکیل k بلوک با طول l به صورت $B = (B_1, \dots, B_k)$ استفاده می شود که در روش هم پوش $k = n - l + 1$ است. به طور کلی، نمونه بوت استرپ بلوکی به صورت (B_1^*, \dots, B_k^*) با انجام باز نمونه گیری تصادفی و با جایگذاری از بلوک ها به دست می آید. اگر $B_i^* = (x_{i_1}^*, x_{i_2}^*, \dots, x_{i_l}^*)$ نشان دهنده نمونه بوت استرپ بلوکی i ام باشد با کنار هم قرار دادن کل بلوک های بوت استرپی داریم:

$$X^* = (x_{i_1}^*, \dots, x_{i_1}^*, x_{i_2}^*, \dots, x_{i_2}^*, \dots, x_{i_l}^*, \dots, x_{i_l}^*), \quad (8)$$

که یک سری زمانی بوت استرپ به طول n است. بر اساس کل این نمونه جدید متشکل از k بلوک مستقل، آماری مورد نظر محاسبه می شود. اما در روش MBB، چند مشاهده ای اولیه (x_1, \dots, x_{l-1}) و آخری (x_{n-l+2}, \dots, x_n) شانس کمتری نسبت به سایر مشاهدات برای ظاهر شدن در بلوک ها و نمونه بوت استرپ دارند. بنابراین در انجام برآورد، اریب تصادفی معناداری وجود خواهد داشت.

یک روش ساده برای داشتن توزیع بوت استرپی نااریب، قرار دادن مقادیر x_i ها پیرامون یک دایره است (یعنی $x_i \equiv x_{i+n}$ (به ازای $i > n$))، $i_n = i \pmod{n}$ ، و $x_n \equiv x_1$ یا $x_i \equiv x_{i-n}$ با فرض $1 \leq i \leq n + l - 1$. در این روش، بلوک هایی به طول l (در قالب هر عدد صحیح) از تمامی کمان های مشاهدات اطراف دایره به صورت B_i و به ازای $1 \leq i \leq n$ مفروض است. از این مجموعه بلوک ها به تعداد k بلوک $k = n/l$ (عدد صحیح و مثبت) تصادفی انتخاب می شود. سپس از به هم پیوستن k بلوک (B_1^*, \dots, B_k^*) ، نمونه بوت استرپ (x_1^*, \dots, x_n^*) به روش CBB شکل می گیرد.^[۲۹] با در نظر گرفتن C به عنوان نماد عمومی شاخص قابلیت واقعی فرایند، الگوریتم پیشنهادی ایجاد فواصل اطمینان برای C_{pm} و C_{pmk} به روش CBB در گام های زیر خلاصه می شود:

۱. جمع آوری داده های اولیه x_1, x_2, \dots, x_n .

۲. تقسیم داده های اولیه به n بلوک هم پوش با طول l ؛ طوری که اولین بلوک (x_1, \dots, x_l) ، دومین بلوک (x_{l+1}, \dots, x_{2l}) ، ... و آخرین بلوک $(x_{(n-1)l}, \dots, x_n)$ است.

۳. انتخاب تصادفی و با جایگذاری k بلوک (با احتمال $1/n$)، و قرار دادن آنها به دنبال هم برای تشکیل (x_1^*, \dots, x_n^*) .

۴. محاسبه $\hat{C}^* = \hat{C}(x_1^*, \dots, x_n^*)$.

۵. تکرار مراحل ۳ و ۴ به تعداد B بار برای به دست آوردن $\hat{C}_1^*, \dots, \hat{C}_B^*$.

۶. ارائه برآوردها و محاسبه فاصله اطمینان مورد نظر.

بر اساس نمونه بوت استرپی (x_1^*, \dots, x_n^*) می توان آماری بوت استرپی \hat{C}^* را محاسبه کرد. با انجام این فرایند به دفعات مشخص B ، می توان B مقدار \hat{C}^* را محاسبه کرد که هر کدام برآوردی برای \hat{C} محسوب می شود و کل مجموعه، توزیع بوت استرپ برای \hat{C} را تشکیل می دهد. پس، می توان تقریبی از تابع توزیع تجمعی نامعلوم $F_{\hat{C}}$ را به وسیله تابع توزیع تجمعی تجربی $\hat{F}_{\hat{C}^*}$ ارائه کرد.

توزیع های بوت استرپی فقط بر اساس نمونه های تصادفی از توزیع کامل بوت استرپ محاسبه می شوند. بنابراین، ممکن است به علت خطاهای نمونه گیری، یک توزیع اریب برای شاخص حاصل شود. خطای تکنیک بوت استرپ که همان اختلاف بین توزیع واقعی و تخمینی است، از دو نوع خطای مستقل تشکیل شده است:

۱. خطای آماری که به تعداد و صحت داده های اولیه بستگی دارد،

۲. خطای شبیه سازی که با افزایش زیرگروه های بوت استرپ (B) کاهش می یابد.^[۲۱] به طور کلی، n^n حالت ممکن برای باز نمونه گیری (B) وجود دارد. اما به علت حجم بالای محاسبات حتی برای نمونه های کوچک در عمل، فقط نمونه های تصادفی از کل حالات ممکن گرفته می شود. با این حال، در برخی موارد افزایش B تغییر اندکی در افزایش دقت به دنبال دارد و صرف زمان بیشتر به صرفه نیست به طوری که ۲۰۰ بار نمونه گیری مجدد غالباً کفایت می کند. البته با توجه به اهمیت نتایج، قابلیت محاسباتی رایانه و محدودیت زمان می توان بر این تعداد افزود. بر اساس پژوهش های انجام شده برای ارائه برآوردی دقیق از فاصله اطمینان کمترین تعداد باز نمونه گیری مناسب بوت استرپ ۱۰۰۰ است.^[۲۶،۲۵]

۳. برآورد فاصله یی شاخص قابلیت فرایند خود همبسته

به روش بوت استرپ

با توجه به الگوریتم ارائه شده در بخش قبل می توان با مطالعه ی بیشتر در مورد روش های مختلف ایجاد فاصله اطمینان^[۲۰] یک نوع فاصله اطمینان مشخص برای شاخص های C_{pm} و C_{pmk} انتخاب کرد و برآورد فاصله یی از آن ارائه داد در این بخش، نحوه ی ساخت فاصله اطمینان بوت استرپی دو طرفه $(1 - 2\alpha)$ و ۱۰۰ درصد برای شاخص قابلیت فرایند، به دو روش مختلف و به صورت گام به گام توضیح داده می شود.

۱.۳. بوت استرپ استاندارد (SB)

در این روش فرض بر این است که \hat{C} از توزیع نرمال پیروی می کند. در تمامی مراحل فرض می کنیم $\hat{C}^*(i)$ نشان دهنده i امین برآورد مرتب شده بر اساس B نمونه بوت استرپ محاسبه شده باشد، که برآوردی برای $C^*(i)$ محسوب می شود.^[۳۰]

۴. مطالعات شبیه‌سازی برآورد توزیع نمونه‌گیری

به منظور برآورد توزیع نمونه‌گیری نامعلوم شاخص‌های قابلیت فرایند، با روش بوت‌استرپ تعداد زیادی از مجموعه داده‌های $AR(1)$ تحت شرایط مختلف خودهمبستگی تولید شد. سپس برآوردهای ارائه شده براساس معیارهای توصیفی مورد ارزیابی قرار گرفت.

مقادیر واقعی شاخص‌های قابلیت C_{pm} و C_{pmk} با توجه به حدود مشخصات قابل قبول $USL = 61$ و $LSL = 40$ ، مقادیر $T = 49$ ، $\mu = 50$ و $\sigma = 2$ در جدول ۱ محاسبه شدند. مشاهده می‌شود که سطح بالاتر خودهمبستگی، کاهش مقدار شاخص قابلیت را به همراه دارد.

ابتدا مطالعه‌ی شبیه‌سازی برای بررسی اثرات خودهمبستگی بر مقادیر مورد انتظار و خطای استاندارد میانگین و انحراف استاندارد نمونه‌ی بی‌روش بوت‌استرپ انجام گرفت. برای اندازه نمونه‌های مختلف (n) از فرایند $AR(1)$ با سطوح متفاوت همبستگی (ϕ) به تعداد $B = 200$ نمونه‌ی بوت‌استرپی از نمونه‌ی اولیه برداشته شد. سپس، این شبیه‌سازی به تعداد $N = 5000$ بار دیگر تکرار شد. خلاصه‌ی این نتایج (جدول ۲) نشان می‌دهد که خودهمبستگی تأثیری بر مقدار مورد انتظار میانگین نمونه ندارد و با افزایش اندازه نمونه به تدریج از پراکندگی این مقادیر نیز کاسته می‌شود و دقت برآورد انجام شده بالاتر می‌رود. اما وضعیت متفاوتی در رابطه با مقدار مورد انتظار انحراف استاندارد نمونه به‌ویژه برای اندازه نمونه‌ی کوچک رخ می‌دهد. برای مثال، در حالت $n = 40$ ، برآورد مقدار مورد انتظار انحراف استاندارد نمونه به‌ازای $|\phi| = 0.75$ ، $|\phi| = 0.70$ ، $|\phi| = 0.65$ ، $|\phi| = 0.60$ و $|\phi| = 0.55$ به ترتیب برابر 1.95 ، 2.00 و 2.05 است که به‌وضوح از مقادیر واقعی آن در جدول ۱ کم‌تر است. البته با افزایش n ، به‌ازای مقادیر مختلف ϕ برآورد مقدار مورد انتظار انحراف استاندارد نمونه بزرگ‌تر و به مقادیر واقعی آن نزدیک‌تر می‌شود. به‌علاوه، کاهش پراکندگی تخمین انحراف استاندارد نمونه‌ی بی‌روش با افزایش اندازه نمونه نشان‌دهنده‌ی دقت مضاعف برآوردهای انجام شده است.

با انجام مطالعه‌ی شبیه‌سازی دیگری تحت همان شرایط قبلی، و برداشتن 200 نمونه‌ی بوت‌استرپی از نمونه‌ی اولیه و تکرار این شبیه‌سازی به‌تعداد 5000 بار، معیارهای توصیفی برآورد توزیع نمونه‌گیری مشخص شد (جدول ۳).

در مقایسه‌ی مقادیر مورد انتظار نمونه‌ی بی‌روش شاخص‌های قابلیت فرایند که در جدول ۳ نمایش داده شده است با مقادیر نظری آنها در جدول ۱، مقداری اریب به‌ازای سطوح مختلف پارامتر خودهمبستگی مشاهده می‌شود، به‌طوری‌که با افزایش اندازه‌ی نمونه از میزان اریب کاسته می‌شود. برای مثال در حالت $|\phi| = 0.75$ و به‌ازای $n = 40$ و $n = 400$ مقادیر مورد انتظار C_{pm} به ترتیب برابر 1.11 و 1.40 است، در حالی که مقدار واقعی برابر 1.10 است. براساس همین اندازه نمونه‌ها، مقادیر مورد انتظار C_{pmk} به ترتیب برابر 1.07 و 1.05 در مقایسه با مقدار واقعی 1.05 است.

جدول ۱. مقادیر نظری میانگین، انحراف استاندارد و شاخص‌های قابلیت فرایند در شرایط مختلف خودهمبستگی.

C_{pmk}	C_{pm}	σ_w	μ	$ \phi $
۱.۴۹	۱.۵۷	۲.۰۰	۵۰	۰.۰۰
۱.۴۵	۱.۵۳	۲.۰۷	۵۰	۰.۲۵
۱.۰۵	۱.۱۰	۳.۰۲	۵۰	۰.۷۵

الگوریتم ایجاد فاصله‌ی اطمینان دوطرفه $(1 - 2\alpha)$ و 100 درصد به‌روش SB در گام‌های زیر خلاصه می‌شود:

۱. محاسبه‌ی میانگین و انحراف استاندارد برآوردهای بوت‌استرپی از روابط ۹ و ۱۰ پس از به دست آوردن $\hat{C}_1^*, \dots, \hat{C}_B^*$:

$$\hat{C}^* = \frac{\sum_{i=1}^B \hat{C}_i^*}{B} \quad (9)$$

$$\hat{S}_{\hat{C}}^* = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^B (\hat{C}_i^* - \hat{C}^*)^2}{B - 1}} \quad (10)$$

۲. با برآورد \hat{C} از داده‌های اولیه، فاصله‌ی اطمینان SB مطابق رابطه‌ی ۱۱ محاسبه می‌شود (Z_α چارک α بالایی توزیع نرمال استاندارد است؛ \hat{C} نیز از داده‌های اولیه برآورد شده و بوت‌استرپ تنها برای برآورد انحراف استاندارد آن به کار رفته است):

$$\hat{C} \pm Z_\alpha \hat{S}_{\hat{C}}^* \quad (11)$$

۲.۳. بوت‌استرپ صدکی با اریب اصلاح و تسریع شده $(BCa)^*$ برای بهبود سرعت همگرایی بوت‌استرپ صدکی روشی توسعه یافت که فاصله‌ی صدکی را با تصحیح اریب و واریانس غیر ثابت تعدیل می‌کند. ساختن این نوع فاصله بستگی به برآورد دو عامل اصلاح اریب Z_1 و تسریع a دارد.^[۳۰] گام‌های الگوریتم ایجاد فاصله‌ی اطمینان $(1 - 2\alpha)$ و 100 درصد به‌روش BCa به‌صورت زیر بیان می‌شود:

۱. پس از به دست آوردن $\hat{C}_1^*, \dots, \hat{C}_B^*$ مجموعه‌ی مرتب‌شده‌ی $\hat{C}^*(i)$ تشکیل می‌شود.

۲. براساس مقادیر مرتب‌شده توزیع C^* و برآورد \hat{C} از داده‌های اولیه، احتمال $P_0 = P_r(\hat{C}^* \leq \hat{C})$ و میانه اریب به‌صورت $Z_0 = \Phi^{-1}(P_0)$ محاسبه می‌شود.

۳. محاسبه‌ی عامل تسریع $\hat{C}_{(i)}$ برآورد معمولی C است که از نمونه‌ی اولیه پس از حذف نقطه‌ی i ام محاسبه می‌شود):

$$\hat{a} = \frac{\sum_{i=1}^n (\hat{C}_{(i)} - \hat{C}_{(i)})^2}{6(\sum_{i=1}^n (\hat{C}_{(i)} - \hat{C}_{(i)})^2)^{3/2}} \quad (12)$$

$$\hat{C}_{(i)} = \frac{\sum_{i=1}^n \hat{C}_{(i)}}{n} \quad (13)$$

۴. تعیین ضریب اطمینان صدک‌های بالا و پایین:

$$P_{AU} = \Phi \left(Z_0 + \frac{Z_0 + Z_\alpha}{1 - \hat{a}(Z_0 + Z_\alpha)} \right) \quad (14)$$

$$P_{AL} = \Phi \left(Z_0 + \frac{Z_0 - Z_\alpha}{1 - \hat{a}(Z_0 - Z_\alpha)} \right) \quad (15)$$

۵. محاسبه‌ی فاصله‌ی اطمینان BCa:

$$[\hat{C}^*(P_{AL}B), \hat{C}^*(P_{AU}B)] \quad (16)$$

جدول ۲. اثر خودهمبستگی بر مقادیر مورد انتظار و خطای استاندارد میانگین و انحراف استاندارد نمونه‌ی فرایند (AR(۱)).

n	φ	μ					σ _w				
		۰٫۷۵	۰٫۲۵	۰٫۰۰	-۰٫۲۵	-۰٫۷۵	۰٫۷۵	۰٫۲۵	۰٫۰۰	-۰٫۲۵	-۰٫۷۵
۲۰	میانگین	۰٫۷۵	۰٫۲۵	۰٫۰۰	-۰٫۲۵	-۰٫۷۵	۰٫۷۵	۰٫۲۵	۰٫۰۰	-۰٫۲۵	-۰٫۷۵
	انحراف استاندارد	۰٫۳۰	۰٫۳۳	۰٫۳۸	۰٫۴۴	۰٫۴۷	۰٫۴۷	۰٫۴۴	۰٫۳۸	۰٫۳۳	۰٫۳۰
۴۰	میانگین	۰٫۷۵	۰٫۲۵	۰٫۰۰	-۰٫۲۵	-۰٫۷۵	۰٫۷۵	۰٫۲۵	۰٫۰۰	-۰٫۲۵	-۰٫۷۵
	انحراف استاندارد	۰٫۱۹	۰٫۲۵	۰٫۲۹	۰٫۳۵	۰٫۳۹	۰٫۳۹	۰٫۳۵	۰٫۲۹	۰٫۲۵	۰٫۱۹
۷۰	میانگین	۰٫۷۵	۰٫۲۵	۰٫۰۰	-۰٫۲۵	-۰٫۷۵	۰٫۷۵	۰٫۲۵	۰٫۰۰	-۰٫۲۵	-۰٫۷۵
	انحراف استاندارد	۰٫۱۴	۰٫۱۹	۰٫۲۳	۰٫۲۸	۰٫۳۳	۰٫۳۳	۰٫۲۸	۰٫۲۳	۰٫۱۹	۰٫۱۴
۲۰۰	میانگین	۰٫۷۵	۰٫۲۵	۰٫۰۰	-۰٫۲۵	-۰٫۷۵	۰٫۷۵	۰٫۲۵	۰٫۰۰	-۰٫۲۵	-۰٫۷۵
	انحراف استاندارد	۰٫۰۸	۰٫۱۲	۰٫۱۴	۰٫۱۷	۰٫۲۳	۰٫۲۳	۰٫۱۷	۰٫۱۴	۰٫۱۲	۰٫۰۸
۴۰۰	میانگین	۰٫۷۵	۰٫۲۵	۰٫۰۰	-۰٫۲۵	-۰٫۷۵	۰٫۷۵	۰٫۲۵	۰٫۰۰	-۰٫۲۵	-۰٫۷۵
	انحراف استاندارد	۰٫۰۶	۰٫۰۸	۰٫۱۰	۰٫۱۳	۰٫۱۸	۰٫۱۸	۰٫۱۳	۰٫۱۰	۰٫۰۸	۰٫۰۶
۶۰۰	میانگین	۰٫۷۵	۰٫۲۵	۰٫۰۰	-۰٫۲۵	-۰٫۷۵	۰٫۷۵	۰٫۲۵	۰٫۰۰	-۰٫۲۵	-۰٫۷۵
	انحراف استاندارد	۰٫۰۵	۰٫۰۷	۰٫۰۸	۰٫۱۰	۰٫۱۵	۰٫۱۵	۰٫۱۰	۰٫۰۸	۰٫۰۷	۰٫۰۵

با توجه به مطالب فوق، نتایج حاصل از مطالعات شبیه‌سازی این بخش عبارت است از:

- خودهمبستگی تأثیری بر مقدار مورد انتظار میانگین نمونه ندارد، اما، برآورد انحراف استاندارد نمونه‌ی با افزایش سطح خودهمبستگی تخمین کم‌تری از مقدار واقعی ارائه می‌کند.
- با افزایش اندازه نمونه برآورد مقدار مورد انتظار انحراف استاندارد نمونه به مقادیر واقعی نزدیک‌تر می‌شود. به علاوه، به تدریج از پراکندگی مقدار مورد انتظار میانگین نمونه و پراکندگی تخمین انحراف استاندارد نمونه‌ی کاسته می‌شود و دقت برآورد انجام شده بالاتر می‌رود.
- در مقایسه‌ی مقادیر مورد انتظار نمونه‌ی شاخص‌های قابلیت فرایند با مقادیر نظری آنها مقداری اریبی به صورت برآوردهای بزرگ‌تر از واقع به‌ازای سطوح مختلف پارامتر خودهمبستگی مشهود است.
- با افزایش اندازه نمونه از میزان اریبی برآورد شاخص‌های قابلیت فرایند کاسته می‌شود. همچنین، برآورد انحراف استاندارد نمونه‌ی این شاخص‌ها کاهش یافته و ثبات بیشتری در برابر تغییرات پارامتر خودهمبستگی از خود نشان می‌دهد.
- در تمامی موارد، میزان چولگی و کشیدگی شاخص‌های قابلیت فرایند با افزایش اندازه نمونه کاهش قابل ملاحظه‌ی دارد، و توزیع نمونه‌گیری این شاخص‌ها شکل نرمال‌تری از خود نشان می‌دهد.

۵. مطالعات شبیه‌سازی برآورد فاصله‌ی

تعیین احتمال برآورده شدن نیازهای قابلیت فرایند براساس برآورد فاصله‌ی اطمینان ۹۵٪ برای شاخص C_{pm} و C_{pmk} فرایند خودهمبسته‌ی $AR(1)$ به روش بوت‌استرپ

نتایج حاصل از برآورد انحراف استاندارد نمونه‌ی شاخص‌های قابلیت فرایند تأثیر ناچیزی از حالت خودهمبستگی منفی شدید تا خودهمبستگی مثبت شدید را نشان می‌دهد. نکته‌ی قابل توجه دیگر در افزایش اندازه نمونه نهفته است جایی که کاهش مقادیر انحراف استاندارد نمونه‌ی را در پی دارد.

می‌دانیم که «چولگی» معیاری مناسب برای بررسی قرینه‌بودن توزیع است (اگر قدرمطلق مقدار چولگی بزرگ‌تر از ۰٫۵ باشد نمودار توزیع انحرافی قابل ملاحظه از توزیع نرمال دارد).

براساس جدول ۳ واضح است که در حالت کوچک بودن اندازه نمونه، مقادیر چولگی این توزیع‌های نمونه‌گیری تفاوت معناداری با توزیع نرمال دارد. این واقعیت با مطالعات انجام شده^[۱۶] نیز همخوانی دارد جایی که با اثبات چولگی بسیار کم برای توزیع نمونه‌ی شاخص‌ها، برآورد فاصله‌ی متقارن معقول تشخیص داده شد. در مورد کشیدگی نیز اختلاف با توزیع نرمال غیر قابل انکار است (اگر مقدار معیار کشیدگی بزرگ‌تر از ۳ باشد شکل توزیع تیزتر، و اگر کوچک‌تر از ۳ باشد شکل توزیع هموارتر از حالت نرمال خواهد بود). با این حال، در همه‌ی موارد مشاهده می‌شود که افزایش اندازه نمونه با کاهش قابل ملاحظه‌ی معیارهای چولگی و کشیدگی همراه است. بنابراین، بیان این حقیقت که توزیع‌های نمونه‌گیری شاخص‌های قابلیت فرایند شکل نرمال‌تری به خود می‌گیرد کاملاً منطقی به نظر می‌رسد.

می‌توان چنین نتیجه گرفت که، علی‌رغم تأثیر سطوح مختلفی از پارامتر خودهمبستگی بر داده‌ها، برآورد توزیع نمونه‌گیری شاخص‌های قابلیت فرایند با افزایش اندازه نمونه به‌طور تقریبی به توزیع نرمال شباهت بیشتری پیدا می‌کند. بنابراین، مادامی که توزیع بوت‌استرپ اریب نباشد و شکل متقارنی داشته باشد درصد فاصله‌ی اطمینان روش مناسبی برای تخمین آماره‌ی مورد نظر است. زیرا اریب در توزیع بوت‌استرپ منجر به اریب در تخمین فاصله‌ی اطمینان می‌شود.

جدول ۳. معیارهای توصیفی برآورد توزیع نمونه‌گیری شاخص‌های قابلیت فرایند برای مجموعه‌ی از پارامترهای مختلف.

C_{pmk}					C_{pm}					ϕ	n
۰٫۷۵	۰٫۲۵	۰٫۰۰	-۰٫۲۵	-۰٫۷۵	۰٫۷۵	۰٫۲۵	۰٫۰۰	-۰٫۲۵	-۰٫۷۵		
۱٫۰۹	۱٫۵۰	۱٫۵۴	۱٫۱۵	۱٫۱۵	۱٫۲۸	۱٫۶۲	۱٫۶۴	۱٫۵۹	۱٫۲۲	میانگین	۲۰
۰٫۲۲	۰٫۲۲	۰٫۲۱	۰٫۱۹	۰٫۱۷	۰٫۲۳	۰٫۲۴	۰٫۲۳	۰٫۲۲	۰٫۱۹	انحراف استاندارد	
۰٫۵۰	۰٫۷۷	۰٫۷۵	۰٫۷۲	۰٫۵۷	۰٫۸۵	۰٫۷۸	۰٫۹۱	۰٫۹۵	۰٫۶۰	چولگی	
۳٫۲۹	۴٫۷۹	۴٫۱۱	۴٫۰۷	۳٫۴۷	۴٫۱۷	۳٫۹۹	۵٫۰۳	۵٫۲۴	۳٫۶۱	کشیدگی	
۱٫۰۷	۱٫۴۷	۱٫۵۲	۱٫۴۸	۱٫۱۱	۱٫۲۰	۱٫۵۸	۱٫۶۱	۱٫۵۶	۱٫۷	میانگین	۴۰
۰٫۱۷	۰٫۱۵	۰٫۱۵	۰٫۱۴	۰٫۱۴	۰٫۱۷	۰٫۱۷	۰٫۱۷	۰٫۱۶	۰٫۱۵	انحراف استاندارد	
۰٫۳۵	۰٫۴۵	۰٫۴۶	۰٫۴۹	۰٫۴۲	۰٫۶۱	۰٫۵۳	۰٫۶۰	۰٫۵۰	۰٫۵۴	چولگی	
۳٫۱۹	۳٫۵۵	۳٫۴۱	۳٫۴۰	۳٫۲۹	۳٫۴۹	۳٫۶۵	۳٫۵۷	۳٫۳۵	۳٫۵۹	کشیدگی	
۱٫۰۶	۱٫۴۷	۱٫۵۰	۱٫۴۷	۱٫۰۹	۱٫۱۶	۱٫۵۶	۱٫۵۹	۱٫۵۵	۱٫۱۴	میانگین	۷۰
۰٫۱۴	۰٫۱۱	۰٫۱۱	۰٫۱۰	۰٫۱۱	۰٫۱۴	۰٫۱۳	۰٫۱۳	۰٫۱۲	۰٫۱۲	انحراف استاندارد	
۰٫۲۱	۰٫۳۳	۰٫۳۹	۰٫۴۰	۰٫۳۱	۰٫۵۱	۰٫۵۲	۰٫۴۶	۰٫۳۷	۰٫۳۸	چولگی	
۳٫۰۱	۳٫۳۱	۳٫۳۸	۳٫۵۲	۳٫۰۹	۳٫۳۵	۳٫۶۸	۳٫۳۷	۳٫۱۹	۳٫۱۶	کشیدگی	
۱٫۰۵	۱٫۴۶	۱٫۵۰	۱٫۴۶	۱٫۰۶	۱٫۱۳	۱٫۵۴	۱٫۵۷	۱٫۵۳	۱٫۱۱	میانگین	۲۰۰
۰٫۰۹	۰٫۰۷	۰٫۰۶	۰٫۰۶	۰٫۰۷	۰٫۰۹	۰٫۰۸	۰٫۰۸	۰٫۰۷	۰٫۰۸	انحراف استاندارد	
۰٫۱۲	۰٫۱۸	۰٫۲۴	۰٫۱۸	۰٫۲۲	۰٫۳۵	۰٫۲۲	۰٫۲۴	۰٫۲۱	۰٫۲۰	چولگی	
۳٫۱۱	۳٫۰۲	۳٫۱۳	۳٫۰۹	۲٫۹۹	۳٫۱۹	۲٫۹۸	۳٫۱۱	۳٫۰۷	۳٫۰۱	کشیدگی	
۱٫۰۵	۱٫۴۶	۱٫۴۹	۱٫۴۶	۱٫۰۶	۱٫۱۱	۱٫۵۳	۱٫۵۷	۱٫۵۳	۱٫۱۱	میانگین	۴۰۰
۰٫۰۶	۰٫۰۵	۰٫۰۴	۰٫۰۴	۰٫۰۶	۰٫۰۷	۰٫۰۶	۰٫۰۵	۰٫۰۵	۰٫۰۶	انحراف استاندارد	
-۰٫۰۲	۰٫۲۳	۰٫۲۲	۰٫۰۷	۰٫۱۱	۰٫۲۴	۰٫۲۲	۰٫۱۶	۰٫۱۳	۰٫۱۷	چولگی	
۳٫۰۸	۳٫۱۷	۳٫۰۷	۳٫۰۳	۲٫۹۴	۳٫۰۸	۳٫۲۵	۳٫۰۳	۳٫۰۰	۲٫۸۹	کشیدگی	
۱٫۰۵	۱٫۴۵	۱٫۴۹	۱٫۴۵	۱٫۰۵	۱٫۱۱	۱٫۵۳	۱٫۵۷	۱٫۵۳	۱٫۱۱	میانگین	۶۰۰
۰٫۰۵	۰٫۰۴	۰٫۰۴	۰٫۰۴	۰٫۰۵	۰٫۰۶	۰٫۰۵	۰٫۰۴	۰٫۰۴	۰٫۰۵	انحراف استاندارد	
۰٫۰۱	۰٫۱۶	۰٫۱۷	۰٫۱۷	۰٫۱۲	۰٫۲۱	۰٫۱۳	۰٫۱۶	۰٫۱۶	۰٫۱۴	چولگی	
۳٫۲۱	۳٫۰۱	۳٫۰۴	۳٫۱۴	۲٫۹۷	۳٫۰۳	۳٫۱۹	۳٫۰۶	۳٫۱۱	۳٫۱۳	کشیدگی	

جدول ۴. مقادیر نظری C_{pm} به کار رفته در مطالعه‌ی شبیه‌سازی.

ϕ			(μ, σ)
۰٫۷۵	۰٫۲۵	۰٫۰۰	
۱٫۱۰	۱٫۵۳	۱٫۵۷	(۵۰، ۲)
۰٫۸۲	۰٫۹۶	۰٫۹۷	(۵۲، ۲)
۰٫۷۵	۱٫۰۸	۱٫۱۱	(۵۰، ۳)
۰٫۶۴	۰٫۸۱	۰٫۸۳	(۵۲، ۳)

جدول ۵. مقادیر نظری C_{pmk} به کار رفته در مطالعه‌ی شبیه‌سازی.

ϕ			(μ, σ)
۰٫۷۵	۰٫۲۵	۰٫۰۰	
۱٫۰۵	۱٫۴۵	۱٫۴۹	(۵۰، ۲)
۰٫۷۰	۰٫۸۲	۰٫۸۳	(۵۲، ۲)
۰٫۷۲	۱٫۰۲	۱٫۰۵	(۵۰، ۳)
۰٫۵۵	۰٫۷۰	۰٫۷۱	(۵۲، ۳)

از طریق مطالعه‌ی شبیه‌سازی مونت‌کارلو انجام گرفت. در این مطالعه، فواصل اطمینان براساس دو معیار مورد ارزیابی قرار گرفت:

- متوسط درصد پوشش (ACP)^۵ و آن عبارت است از نسبت دفعاتی که فاصله‌ی اطمینان حاصل از هر بار شبیه‌سازی مقدار واقعی را شامل می‌شود.
- متوسط طول فاصله (AIL)^۶، اندازه‌گیری میانگین پهنای (تفاضل حد پایین از حد بالا) فواصل اطمینان.

با فرض این که فرایند تحت کنترل آماری است مقادیر شاخص‌های قابلیت (در محدوده‌ی خوب تا ضعیف) برای استفاده در این مطالعه با توجه به حدود مشخصات قابل قبول $USL = ۶۱$ و $LSL = ۴۰$ ، مقدار هدف $T = ۴۹$ و همچنین ترکیبات مختلف μ و σ در جداول ۴ و ۵ محاسبه شد. برای هر اندازه نمونه کوچک $n = ۲۰، ۴۰، ۷۰$ و بزرگ $n = ۲۰۰، ۴۰۰، ۶۰۰$ از فرایند ایستای $AR(۱)$ با سطوح مختلف همبستگی و ترکیبات مختلف μ و σ به تعداد $B = ۱۰۰۰$ نمونه بوت‌استرپی از نمونه اولیه برداشته شد تا امکان برآورد فواصل اطمینان ۹۵٪ برای

قابل قبول داشتند، اما در حالت $|\phi| = 0.75$ ، نتیجه‌ی مناسبی حاصل نشد. در تفسیر دلایل این امر می‌توان گفت که چون در روش بوت‌استرپ نمونه‌گیری به صورت تصادفی انجام می‌شود پس در اندازه نمونه‌ی کم با توجه به ارائه‌ی فواصل صدکی به روش BCa امکان اربب در برآورد وجود دارد در حالی که در روش SB فواصل همواره متقارن است. با افزایش قابل ملاحظه‌ی اندازه نمونه چون خطای آماری در انجام برآورد کاهش می‌یابد نتایج هر دو روش SB و BCa ضمن بهبود، به یکدیگر نزدیک‌تر می‌شود.

خلاصه نتایج حاصل از شبیه‌سازی برای C_{pmk} به روش CBB در جدول ۷ گردآوری شد. نتایج در اندازه نمونه‌ی کم و $\phi = 0$ نشان داد که مقادیر ACP به ترتیب در ۴ و ۴ مورد از کل ۱۲ مورد درصد پوششی قابل قبول داشتند. در حالت $|\phi| = 0.25$ از کل ۲۴ موردی که درصد پوشش برای آنها محاسبه شد نتایج به ترتیب به صورت ۴ و صفر به دست آمد. این نتایج حاکی از عملکرد نسبتاً مناسب SB است. همچنین با افزایش پارامتر خودهمبستگی به $|\phi| = 0.75$ ، پوششی حاصل نشد. در همین شرایط و تنها با افزایش اندازه نمونه، بهبود قابل ملاحظه‌ی در معیارهای اندازه‌گیری شده مشاهده شد، به طوری که در حالت $\phi = 0$ ، از کل ۱۲ مورد ACP ارائه‌شده روش‌های مختلف به ترتیب در ۱۲ و ۱۲ مورد، در حالت $|\phi| = 0.25$ از کل ۲۴ مورد به ترتیب در ۲۱ و ۱۷ مورد و در حالت $|\phi| = 0.75$ به ترتیب در ۵ و ۱ مورد درصد پوششی مناسبی داشتند که نشان‌گر عملکرد نسبتاً مناسب SB است.

از طرفی مطابق جداول ۶ و ۷، برای معیار AIL با اندازه نمونه‌ی بزرگ در هر دو روش نتایج تقریباً مشابهی به صورت کاهش در این مقادیر به دست آمد که نسبت به حالت اندازه نمونه‌ی کم، افزایش دقت فواصل اطمینان را نشان می‌داد. البته از لحاظ معیار AIL بین روش‌های مختلف تفاوت معنی‌داری وجود ندارد. همچنین، با افزایش مقدار پارامتر خودهمبستگی بر میزان معیار AIL افزوده و در نتیجه، از دقت فاصله‌ی اطمینان کاسته می‌شود.

شاخص قابلیت مذکور از روش‌های SB و BCa میسر شود. سپس، این شبیه‌سازی به تعداد $N = 1000$ بار دیگر تکرار شد تا ACP و AIL مشخص شود.

با توجه به مقدار مورد انتظار ۰.۹۵، دفعات پوشش فواصل اطمینان حاصل از کل شبیه‌سازی انجام شده برای هر حالت، یک متغیر تصادفی دوجمله‌ی با پارامترهای $N = 1000$ و $P = 0.95$ است. بنابراین، یک فاصله‌ی اطمینان ۰.۹۹ برای دفعات پوشش عبارت است از:

$$0.95 \pm Z_{0.995} \sqrt{\frac{(0.95)(0.05)}{1000}} = [0.932, 0.968], \quad (17)$$

یعنی، برای حصول اطمینان ۰.۹۹، یک فاصله‌ی اطمینان ۰.۹۵ واقعی باید درصد پوششی کمینه بین بازه فوق داشته باشد. پس از محاسبه‌ی ACP در هر حالت و مقایسه با محدوده‌ی قابل قبول، می‌توان تعداد دفعاتی از کل حالت‌ها را که در آن مقدار ACP مناسب به دست می‌آید و این نتایج را با معیار FTA نشان داد. با توجه به مطالب فوق، نتایج حاصل از روش‌های مختلف در بخش‌های زیرین بررسی شده است (میانگین ACP و AIL و تعداد FTA از جداول کلی به‌ازای تمامی ۱۲ نتیجه‌ی ممکن برای هر ϕ یکسان و ترکیبات مختلف μ ، σ و n محاسبه، و به دلیل تأثیر کم μ و σ در نتایج جداول کامل، تنها خلاصه‌ی این موارد ارائه شده است).

خلاصه نتایج مربوط به شبیه‌سازی فواصل اطمینان ۰.۹۵ برای شاخص C_{pm} در جدول ۶ ارائه شده است. چنان که ملاحظه می‌شود مقادیر ACP ارائه شده توسط روش‌های مختلف در حالت $\phi = 0$ با اندازه نمونه کم، از کل ۱۲ مورد به ترتیب در ۳ و ۷ مورد کمترین درصد پوشش مناسبی در محدوده قابل قبول داشتند، اما در حالت‌های $|\phi| = 0.25$ و $|\phi| = 0.75$ ، حتی یک مورد FTA مناسب برای روش‌های مختلف به دست نیامد. این نتایج نشان‌دهنده‌ی برتری نسبی روش SB تنها در حالت مستقل است. در همین شرایط و فقط با افزایش قابل توجه اندازه نمونه، نتایج در حالت $\phi = 0$ با روش‌های مختلف به ترتیب ۱۱ و ۱۲ مورد در حالت $|\phi| = 0.25$ ، به ترتیب ۲۰ و ۲۱ مورد درصد پوشش مناسبی در محدوده

جدول ۶. مقایسه‌ی عملکرد برآوردکننده‌های فاصله‌ی شاخص C_{pm} به روش CBB (فاصله‌ی اطمینان ۰.۹۵).

n	ϕ	-۰.۷۵			-۰.۲۵			۰.۰۰			۰.۲۵			۰.۷۵		
		AIL	FTA	ACP	AIL	FTA	ACP	AIL	FTA	ACP	AIL	FTA	ACP	AIL	FTA	ACP
کوچک	روش	۰.۷۹	۰	۰.۳۹	۰.۹۱	۰	۰.۴۲	۰.۹۲	۰	۰.۴۶	۰.۸۹	۰	۰.۴۹	۰.۷۸	۰	۰.۵۴
	BCa	۰.۷۶	۰	۰.۳۶	۰.۸۹	۰	۰.۳۹	۰.۹۰	۰	۰.۴۳	۰.۸۷	۰	۰.۴۵	۰.۷۲	۰	۰.۴۹
بزرگ	روش	۰.۹۰	۰	۰.۱۶	۰.۹۴	۱۱	۰.۱۴	۰.۹۵	۱۱	۰.۱۵	۰.۹۳	۹	۰.۱۷	۰.۹۰	۰	۰.۲۲
	BCa	۰.۸۹	۰	۰.۱۶	۰.۹۵	۱۲	۰.۱۴	۰.۹۴	۱۲	۰.۱۵	۰.۹۴	۹	۰.۱۶	۰.۹۰	۰	۰.۲۲

جدول ۷. مقایسه‌ی عملکرد برآوردکننده‌های فاصله‌ی شاخص C_{pmk} به روش CBB (فاصله‌ی اطمینان ۰.۹۵).

n	ϕ	-۰.۷۵			-۰.۲۵			۰.۰۰			۰.۲۵			۰.۷۵		
		AIL	FTA	ACP	AIL	FTA	ACP	AIL	FTA	ACP	AIL	FTA	ACP	AIL	FTA	ACP
کوچک	روش	۰.۸۱	۰	۰.۳۷	۰.۸۹	۰	۰.۴۱	۰.۹۰	۲	۰.۴۶	۰.۹۰	۲	۰.۵۰	۰.۷۷	۰	۰.۵۹
	BCa	۰.۷۹	۰	۰.۳۵	۰.۸۹	۰	۰.۴۰	۰.۹۱	۴	۰.۴۴	۰.۸۸	۰	۰.۴۸	۰.۷۶	۰	۰.۵۷
بزرگ	روش	۰.۹۱	۲	۰.۱۵	۰.۹۵	۱۲	۰.۱۴	۰.۹۵	۱۲	۰.۱۵	۰.۹۴	۹	۰.۱۶	۰.۹۱	۳	۰.۲۶
	BCa	۰.۹۰	۰	۰.۱۵	۰.۹۴	۱۰	۰.۱۴	۰.۹۵	۱۲	۰.۱۵	۰.۹۳	۷	۰.۱۶	۰.۹۰	۱	۰.۲۶

در مقایسه با عوامل مهم‌تری که قبلاً ذکر شد دو عامل دیگر، یعنی μ و σ ، تأثیر چندانی بر نتایج ACP نداشتند. آنچه که از افزایش اندازه نمونه، چه در دامنه تغییرات کوچک و چه در دامنه تغییرات بزرگ، آشکار شد این بود که چنین تغییراتی افزایش مقادیر ACP را به دنبال داشت، اما کندی روند افزایشی ACP نیز کاملاً مشهود بود. با توجه به مطالب این بخش، می‌توان نتایج مطالعات شبیه‌سازی را چنین خلاصه کرد:

• به‌طور کلی در حالت مستقل و تا حدودی برای حالت با همبستگی کم روش SB از عملکرد مناسب‌تری برای ارائه‌ی فواصل اطمینان C_{pm} و C_{pmk} نسبت به روش BCa برخوردار است.

• با افزایش اندازه پارامتر خودهمبستگی، به‌تدریج از میزان متوسط درصد پوشش کاسته می‌شود.

• تغییرات اندازه نمونه به‌صورت افزایشی غالباً افزایش ACP را به‌همراه دارد که دلیلی بر کاهش خطای آماری است. البته به‌تدریج، با افزایش اندازه نمونه، از روند افزایشی ACP کاسته می‌شود.

• تغییرات مقادیر میانگین و انحراف استاندارد نشان‌دهنده‌ی تأثیر ناچیز بر نتایج ACP است.

• افزایش مقادیر میانگین، انحراف استاندارد و اندازه نمونه، و کاهش ϕ نشان‌گر روند کاهش‌ی AIL است.

$$\hat{C} \pm k\hat{\sigma}C. \quad (20)$$

که برای مقادیر مختلف k می‌توان به سطوحی از اطمینان دست یافت.

۲.۱.۶. روش تقریبی والگرن

والگرن^[۱۷] به دنبال فاصله‌ی اطمینان ارائه شده در حالت مستقل توسط بولان^[۱۸] تقریبی از فاصله‌ی اطمینان C_{pm} ، هنگامی که می‌توان داده‌ها را طبق فرایند $AR(1)$ با تابع خودهمبستگی نامعلوم مدل‌سازی کرد، به‌صورت رابطه‌ی ۲۱ به دست آورد:

$$\hat{C}_{pm} \left(1 \pm \frac{z_{\alpha}}{\sqrt{2\hat{\nu}}} \right), \quad (21)$$

که در آن $\hat{\nu}$ به‌عنوان برآورد درجه آزادی توزیع χ^2 مرکزی برای فرایند $AR(1)$ از رابطه‌ی ۲۲ برآورد می‌شود (باید توجه داشت که برای مقادیر بزرگ $\hat{\nu}$ ، توزیع χ^2 مرکزی را می‌توان با توزیع نرمال تقریب زد):

$$\hat{\nu} = \frac{n(1 + \hat{\delta}^2)^2}{\frac{1 + \hat{\phi}^2}{1 - \hat{\phi}^2} + 2\hat{\delta}^2 \frac{1 + \hat{\phi}}{1 - \hat{\phi}}}, \quad (22)$$

که در آن $\hat{\delta}^2 = (\bar{x} - T)^2 / S^2$ و $\hat{\phi}$ ضریب خودهمبستگی برآوردشده مرتبه اول است.

۳.۱.۶. روش ناپارامتری بوت‌استرپ معمولی

جعفریان و همکاران^[۲۷] از روش بوت‌استرپ معمولی در گام‌های الگوریتم پیشنهادی چنین استفاده کردند:

۱. جمع‌آوری داده‌های اولیه x_1, x_2, \dots, x_n .

۲. نمونه‌گیری بوت‌استرپی (x_1^*, \dots, x_n^*) به‌صورت تصادفی و با جایگذاری داده‌های اولیه.

۳. محاسبه‌ی $\hat{C}^* = \hat{C}(x_1^*, \dots, x_n^*)$.

۴. تکرار مراحل ۲ و ۳ به تعداد B بار برای به دست آوردن $\hat{C}_B^*, \dots, \hat{C}_1^*$.

۵. ارائه‌ی برآوردها و محاسبه‌ی فاصله‌ی اطمینان مورد نظر.

لازم به ذکر است که با توجه به مطالعات صورت‌گرفته فقط نتایج روش OB-SB به‌علت عملکرد بهتر مقایسه می‌شود.

۲.۶. مقایسه‌ی نتایج شبیه‌سازی

چنان‌که پیش‌تر ذکر شد، پس از معرفی سایر روش‌های مرتبط در ادبیات موضوع، به مقایسه‌ی آنها با روش پیشنهادی پرداخته می‌شود. گوئوارا و وارگاس^[۱۸] مطالعات شبیه‌سازی در این زمینه انجام دادند و نتایج ACP را با $USL = 3$ و $LSL = -3$ ، مقدار هدف $T = 5$ ، میانگین صفر، انحراف استاندارد $1/5$ ، اندازه نمونه‌ی 500 ، ضریب خودهمبستگی $0/5$ و ترکیبات مختلف k در $N = 500$ تکرار به دست آوردند. با در نظر گرفتن خلاصه نتایج گوئوارا و وارگاس (یعنی $G \& V$) مطابق جدول ۸ نتایج روش والگرن، روش OB-SB، و روش CBB-SB نیز محاسبه شد. برای شاخص C_{pm} مشاهده می‌شود که روش والگرن عملکرد بهتری دارد و روش CBB-SB با اختلاف اندکی در مرتبه‌ی بعدی قرار دارد. در مورد شاخص C_{pmk} روش CBB-SB بیشترین درصد پوشش را نشان می‌دهد. باید یادآور شویم

۶. مقایسه با روش‌های موجود در ادبیات

در بخش مقدمه اشاره شد که روش‌های دیگری نیز برای ساختن فواصل اطمینان روی شاخص‌های قابلیت فرایند در حضور خودهمبستگی میان مشاهدات وجود دارد. در این قسمت، روش‌های مذکور با جزئیات معرفی و سپس با انجام شبیه‌سازی، نتایج حاصل با روش پیشنهادی مقایسه می‌شود.

۱.۶. روش‌های مختلف ارائه‌ی فاصله‌ی اطمینان

۱.۱.۶. روش تقریبی گوئوارا و وارگاس

گوئوارا و وارگاس^[۱۸] با توسعه‌ی مطالعه‌ی ژانگ^[۱۶] ابتدا روابطی برای برآورد انحراف استاندارد شاخص C_{pm} و C_{pmk} در حضور داده‌های خودهمبسته $AR(1)$ ارائه دادند:

$$\hat{\sigma}_{C_{pm}} \approx C_p^T \left[\frac{tF(n, \rho_i) + \frac{tg(n, \rho_i) + \xi^2}{n}}{(n-1)^2} + \frac{1}{4[f(n, \rho_i) + \xi^2]^2} \right], \quad (18)$$

$$\hat{\sigma}_{C_{pmk}} \approx C_{pk}^T \left[\frac{1}{f(n, \rho_i) + \xi^2} \right] \times \left\{ \frac{F(n, \rho_i)}{2(n-1)^2 [f(n, \rho_i) + \xi^2]^2} + \frac{g(n, \rho_i)}{2n} \left[\frac{1}{C_{pk}} + \frac{6\xi}{2[f(n, \rho_i) + \xi^2]} \right]^2 \right\}, \quad (19)$$

که در آنها C_p و C_{pk} شاخص‌های قابلیت فرایند متداول، تابع خودهمبستگی مشاهدات در فواصل زمانی مختلف، f ، F و g توابعی از اندازه نمونه و تابع خودهمبستگی، $\xi = (\mu - T)/\sigma$ است. سپس با انجام برآورد نقطه‌ی شاخص‌های

جدول ۸. مقایسه‌ی نتایج ACP روش‌های مختلف تقریبی و ناپارامتری با سطوح متفاوت $k = z_{\alpha}$.

شاخص قابلیت فرایند	روش	k		
		۳٫۵	۳	۲٫۵
C_{pm}	G & V	۰٫۸۹	۰٫۸۵	۰٫۸۰
	Wallgren	۰٫۹۹	۰٫۹۸	۰٫۹۶
	OB-SB	۰٫۹۶	۰٫۹۱	۰٫۸۴
	CBB-SB	۰٫۹۷	۰٫۹۶	۰٫۹۲
C_{pmk}	G & V	۰٫۵۳	۰٫۴۸	۰٫۴۰
	OB-SB	۰٫۹۶	۰٫۹۳	۰٫۸۵
	CBB-SB	۰٫۹۸	۰٫۹۶	۰٫۹۳

که گرچه روش OB-SB در سطوح پایین k عملکرد نسبتاً مناسبی ندارد، اما با افزایش سطح k به مقادیر مطلوب نزدیک‌تر می‌شود. در همین رابطه، روش G & V ضعیف‌ترین نتایج را در پی دارد.

۷. نتیجه‌گیری و پیشنهادات

هدف تحقیق حاضر بر ایجاد برآورد فاصله‌یی از شاخص‌های C_{pm} و C_{pmk} برای داده‌های خودهمبسته AR(۱) معطوف بود که به دلیل توزیع نامعلوم شاخص‌ها در چنین شرایطی، استفاده از روش رایانه‌محور بوت‌استرپ بلوکی حلقوی با سازوکار

خاص بازنمونه‌گیری از مشاهدات پیشنهاد شد. مهم‌ترین مزیت این روش نسبت به روش‌های تقریبی موجود در ادبیات در عدم نیاز به تشخیص الگوی خودهمبستگی میان مشاهدات نهفته است.

به منظور ارزیابی الگوریتم پیشنهادی و مقایسه با سایر روش‌های موجود در ادبیات، مطالعات شبیه‌سازی مختلفی انجام و نتایج آنها بررسی شد. در بررسی نتایج شبیه‌سازی برآورد توزیع نمونه‌گیری شاخص‌های قابلیت فرایند، اثر خودهمبستگی در برآورد اریب انحراف استاندارد نمونه‌یی و نیز وجود اریب در برآوردکننده‌های شاخص‌های قابلیت فرایند مورد تأیید قرار گرفت. بنابراین، بررسی شاخص‌های قابلیت فرایند استوار در چنین شرایطی می‌تواند مورد توجه قرار گیرد. البته با افزایش اندازه نمونه، از میزان اریب‌ها کاسته شد و برآوردهای دقیق‌تری به دست آمد. ارزیابی مطالعات شبیه‌سازی براساس معیارهای مختلف نشان داد که، بدون توجه به سطح همبستگی و روش بوت‌استرپ مفروض، حدود ۹۵٪ روش SB، با فواصل متقارنی بر مبنای توزیع نرمال، غالباً عملکرد بهتری دارد و با وجود این که در ارائه‌ی روش BCa برای اصلاح اریب برآورد مورد نظر تلاش می‌شود، در این مطالعه از عملکرد ضعیف‌تری برخوردار است. با توجه به نتایج حاصل از انجام مقایسه با روش‌های موجود در ادبیات، روش والگرن برای برآورد فاصله‌یی شاخص C_{pm} و روش بوت‌استرپ بلوکی حلقوی برای شاخص C_{pmk} با داده‌های خودهمبسته AR(۱) توصیه می‌شود. البته در شرایط عدم اطلاع از سطح خودهمبستگی، همواره روش بوت‌استرپ بلوکی حلقوی برتری دارد. با این حال، توسعه‌ی روش‌های کاربردی بوت‌استرپ برای دیگر الگوهای سری‌های زمانی ایستا، فصلی و نایستا و همچنین روش‌های جایگزین برای تحلیل خودهمبسته‌ی غیرنرمال زمینی تحقیقات بیشتر نوشتار حاضر محسوب می‌شود.

پانویس‌ها

1. moving block bootstrap
2. circular block bootstrap
3. standard bootstrap (SB)
4. biased-corrected and accelerated (BCa) percentile bootstrap
5. average coverage percentage
6. average interval length
7. frequency of total appropriate estimated ACP

منابع (References)

1. Hsiang, T.C. and Taguchi, G. "A tutorial on quality control and assurance - the Taguchi methods", ASA Annual Meeting, Las Vegas, Nevada, USA (1985).
2. Pearn, W.L., Kotz, S. and Johnson, N.L. "Distributional and inferential properties of process capability indices", *Journal of Quality Technology*, **24**(4), pp. 216-231 (1992).
3. Nabatchian, M.R. and Shahriari, H. "Modification of the process capability index, C_{pm} , based on Taguchi studies", *Proceedings of the 9th International Conference in Industrial Engineering Conference*, Tehran, Iran (2013).

4. Ali, S. and Riaz, M. "On the generalized process capability under simple and mixture models", *Journal of Applied Statistics*, **41**(4), pp. 832-852 (2014).
5. Bessieris, G. "Robust process capability performance", *The TQM Journal*, **26**(5), pp. 445-462 (2014).
6. Zhang, N.F., Stenback, G.A. and Wardrop, D.M. "Interval estimation of process capability index C_{pk} ", *Communications in Statistics: Theory and Methods*, **19**(12), pp. 4455-4470 (1990).
7. Chou, Y.M., Owen, D.B. and Borrego, A.S.A. "Lower confidence limits on process capability indices", *Journal of Quality Technology*, **22**(3), pp. 223-229 (1990).
8. Bissel, A.F. "How reliable is your capability index?", *Applied Statistics*, **39**(3), pp. 331-340 (1990).
9. Franklin, L.A. and Wasserman, G.S. "A note on the conservative nature of the tables of lower confidence limits for C_{pk} with a suggested correction", *Communications in Statistics - Simulation and Computation*, **21**(4), pp. 926-932 (1992).
10. Kushler, R.H. and Hurley, P. "Confidence bounds for capability indices", *Journal of Quality Technology*, **24**(4), pp. 188-195 (1992).
11. Boyles, R.A. "The taguchi capability index", *Journal of Quality Technology*, **23**(1), pp. 17-26 (1991).

12. Alwan, L.C. and Roberts, H.V. "The problem of misplaced control limits", *Journal of the Royal Statistical Society*, **44**(3), pp. 269-306 (1995).
13. Montgomery, D.C., *Introduction to Statistical Quality Control*, 6th ed., Wiley, New York (2008).
14. Box, G.E.P. and Jenkins, G.M., *Time Series Analysis, Forecasting and Control*, 4th ed., Holden-Day, San Francisco (2008).
15. Shore, H. "Process capability analysis when data are autocorrelated", *Quality Engineering*, **9**(4), pp. 615-626 (1997).
16. Zhang, N.F. "Estimating process capability indexes for autocorrelated data", *Journal of Applied Statistics*, **25**(4), pp. 559-574 (1998).
17. Wallgren, E., *Essays on Capability Indices for Autocorrelated Data*, Acta Universitatis Upsaliensis, Digital Comprehensive Summaries of Uppsala Dissertations from the Faculty of Social Science 25, pp. 1-36 (2007).
18. Guevara, R.D. and Vargas, J.A. "Comparison of process capability indices under autocorrelated data", *Revista Colombiana de Estadística*, **30**(2), pp. 301-316 (2007).
19. Lovelace, C.R., Swain, J.J., Zeinelabdin, H. and Gupta, J.N.D. "Lower confidence limits for process capability indices C_p and C_{pk} when data are autocorrelated", *Quality and Reliability Eng. Int.*, **25**(6), pp. 663-700 (2009).
20. Chien-Wei, W., Pearn, W.L. and Kotz, S. "An overview of theory and practice on process capability indices for quality assurance", *International Journal of Production Economics*, **117**(2), pp. 338-359 (2009).
21. Efron, B. and Tibshirani, R.J., *An Introduction to the Bootstrap*, Chapman & Hall, London (1993).
22. Davison, A. and Hinkley, D.V., *Bootstrap Methods and Their Applications*, Cambridge University Press, U.K (1997).
23. Franklin, L.A. and Wasserman, G.S. "Bootstrap confidence interval estimation of C_{pk} : An introduction", *Communications in Statistics - Simulation and Computation*, **20**(1), pp. 231-242 (1991).
24. Franklin, L.A. and Wasserman, G.S. "Bootstrap lower confidence limits for process capability indices", *Journal of Quality Technology*, **24**(4), pp. 196-210 (1992).
25. Balamurali, S. and Kalyanasundaram, M. "Bootstrap lower confidence limits for the process capability indices C_p , C_{pk} and C_{pm} ", *International Journal of Quality and Reliability Management*, **19**(8), pp. 1088-1097 (2002).
26. Balamurali, S. "Bootstrap confidence limits for the process capability index C_{pmk} ", *International Journal of Quality Engineering and Technology*, **3**(1), pp. 79-90 (2012).
27. Jafarian, N.S., Raissi, S. and Amiri, A. "Bootstrap confidence intervals for AR(1) autocorrelated process capability indices", *Journal of Quality Engineering and Management*, **2**(4), pp. 237-249 (In Persian) (2013).
28. Lahiri, S.N. "Theoretical comparisons of block bootstrap methods", *The Annals of Statistics*, **27**(1), pp. 386-404 (1999).
29. Politis, D.N. and Romano, J.P., *A Circular Block Resampling Procedure for Stationary Data*, In Exploring the Limits of Bootstrap, Edited by R. LePage, and L. Billard, Wiley, New York (1992).
30. DiCiccio, T. and Efron, B. "Bootstrap confidence intervals", *Statistical Science*, **11**(3), pp. 189-228 (1996).